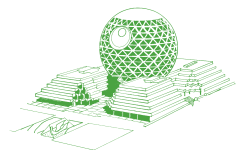

วางแผนให้ศิษย์ประพฤติ พรหมจรรย์

ในเวลาต่อมา เมื่อมีเด็กหนุ่มสาวมาปฏิบัติธรรมกันมากยิ่งขึ้น และสามารถรวมกลุ่มกันได้อย่างเหนียวแน่นแล้ว คุณยายก็เริ่มรณรงค์ให้ทุกคนประพฤติพรหมจรรย์ ตอนเย็นๆ ระหว่างที่นั่งปฏิบัติธรรมกันอยู่ คุณยายจะคอยให้กำลังใจไปด้วย เรื่องที่คุยกันนั้นเกี่ยวเนื่องอยู่แต่เรื่องของบุญกุศล เรื่องการสร้างบารมี หรือไมก็เป็นเรื่องของภพนี้ภพหน้า ส่วนเรื่องการประพฤติพรหมจรรย์ คุณยายจะพยายามพูดสรรเสริญคุณของพรหมจรรย์ให้ฟังบ่อยๆ

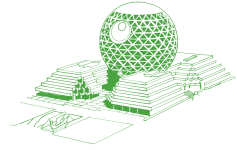
“ชีวิตพรหมจรรย์เหมือนนกน้อยในอากาศ มันมีแต่ปีก มีแต่หาง จะไปไหนมาไหนก็สะดวกสบายและเป็นอิสระ ถ้าเราประพฤติพรหมจรรย์ เราจะทำอะไรก็เป็นอิสระ มีเงินร้อยบาท ก็ใช้ได้ทั้งร้อย ถ้าหากมีครบครันแต่ยังไม่มีลูก เงินร้อยบาทก็ใช้ได้ห้าสิบบาท ถ้ามีลูกหนึ่งคนเหลือยี่สิบห้าบาท ถ้ามีสองคนเหลือสิบสองบาทห้าสิบสตางค์ ถ้าสามคนนั้นท่วมหัวเลย

ลูกตอนเล็กๆ ก็น่ารักดี แต่พอโตขึ้นมันก็ดื้อ เราก็จะได้พ่อแม่ที่ดื้อด้วย ขนาดลูกเกิดอยู่ในท้องเราแท้ๆ ออกมามันยังดื้อ นี่พ่อแม่เราได้มาตอนโต ทำไมจะไม่ดื้อ ยิ่งได้มาตอนโตยิ่งดื้อ เพราะสะสมความดื้อไว้มาก เพราะฉะนั้นอยู่คนเดียวดีกว่าสบาย มีความสุข ถึงเวลาเราก็ได้สร้างบารมีอย่างเต็มที่”

สำหรับหลวงพ่อัมมชโยแล้ว บ่อยครั้งที่คุณยายมักจะพูดกับท่านด้วยถ้อยคำที่แสดงถึงความเป็นห่วงเป็นใยเสมอ **“อย่ามีความลับกับยายนะ มีอะไรให้เล่าให้ฟัง ยายจะได้ช่วยเหลือ** ยายนะเหมือนพ่อเหมือนแม่ของคุณ เหมือนปู่ย่าตายาย แต่ที่แตกต่างกันก็คือ ยายไม่ได้มองแต่ประโยชน์ปัจจุบันนี้ **ยายเป็นห่วงคุณข้ามภพข้ามชาติ กลัวว่าคุณตายแล้วจะไปตกนรก เดี่ยวจะไม่ได้เจอยาย ไม่ได้เจอหลวงพ่อวัดปากน้ำ ไม่ได้เจอวิชชาธรรมกาย** ยายจึงต้องเป็นห่วง เพราะฉะนั้นมีอะไรอย่าปิดบังยาย”

เมื่อได้ฟังคุณยายพูดอย่างนี้ หลวงพ่อก็ไม่เคยปิดบังอะไรอีก มีเรื่องอะไรท่านต้องเล่าให้ฟังหมดทุกเรื่อง หากทำอะไรผิดพลาดมา คุณยายก็จะแนะนำ ชี้ให้เห็นถึงโทษที่จะเกิดขึ้นตามมา เวลาคุณยายสอนนั้นไม่เหมือนใครอื่นในโลก ท่านจะเริ่มด้วยการให้นั่งสมาธิก่อน เมื่อจิตใจสงบแล้ว ท่านจึงให้พิจารณาด้วยเหตุผล ท่านจะไม่พูดเฉพาะผลที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบันชาติเท่านั้น แต่จะพูดถึงผลข้ามชาติทีเดียว

คุณยายจะคอยเป็นห่วง ประคับประคองให้ลูกศิษย์อยู่ในเส้นทางแห่งพรหมจรรย์นี้ตลอดเวลา เพราะ**พรหมจรรย์มีความสำคัญมากต่อการศึกษาวิชชาธรรมกายในระดับสูงขึ้น**

ในสมัยนั้นงานฉลองวันเกิดเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เมื่อวันเกิดของคุณยายเวียนมาถึง บรรดาลูกศิษย์จะมาฉลองวันเกิดให้ท่านกันอย่างคับคั่ง หลังจากนั้นสมาธิ และแขกผู้ใหญ่กลับกันไปจนหมดแล้ว มีแต่พวกเด็กๆ นักศึกษาประมาณ ๑๐ - ๑๕ คน ซึ่งยังคงช่วยกันเก็บกวาดบ้านและรอฟังโอวาทอยู่ในโอวาทตอนหนึ่ง คุณยายกล่าวว่า **“ในบรรดาลูกศิษย์ทั้งหมดนี้ ยายรักพวกคุณมากที่สุด พวกคุณนี่ดีจริง ๆ ขยันนั่งสมาธิ เอาจริงเอาจัง แล้วสมาธิก็ก้าวหน้าดี แต่ยายจะรักพวกคุณมากขึ้นอีกหลายเท่า ถ้าพวกคุณเลิกสูบบุหรี่”**

คำพูดของคุณยายนั้นศักดิ์สิทธิ์ มีอำนาจ พอสั้นคำของท่านเท่านั้น ลูกศิษย์ที่สูบบุหรี่ทั้งหมดรวมทั้งหลวงพ่อตัดด้วยก็ทิ้งบุหรี่ลงในกระโถนของคุณยาย แล้วพร้อมใจกันตั้งสัจจะไม่สูบบุหรี่อีกเลยตลอดชีวิต วันนั้นหลังจากที่ทุกคนกลับไปกันหมดแล้ว เหลือเพียงหลวงพ่อรัญมขโย ซึ่งบัดนี้นั่งอยู่ต่อหน้าคุณยาย ท่านได้มอบของขวัญอันล้ำค่าที่สุดในชีวิตแด่คุณยาย ด้วยการตั้ง สัจจาธิฐานว่า **“จะประพฤติพรหมจรรย์ตลอดชีวิต”** คุณยายก็รับฟังอย่างปิติเบิกบานและภาคภูมิใจอย่างยิ่ง

การกล่าวสัจจาธิฐานของหลวงพ่อรัญมขโยครั้งนั้น ยังผลให้เกิดกำลังใจในการประพฤติพรหมจรรย์แก่ลูกศิษย์คนอื่นๆ ที่

ยังเป็นโสดอีกมากมาย วันเกิดของคุณยายทุกปี จึงกลายเป็นวันที่ลูกศิษย์รอคอยเพื่อที่จะตั้งสัจจะเป็นของขวัญอันล้ำค่า ให้เป็นที่ถูกใจท่านยิ่งไปกว่าเดิม

อย่างไรก็ตามภายหลังต่อมา คุณยายให้ล้มเลิกการกล่าวสัจจาธิษฐานเรื่องการประพาศพรหมจรรย์เสีย เพราะมีลูกศิษย์บางคนเสียสัจจะต่อตนเอง ซึ่งจะเป็นผลเสียร้ายแรงต่อผู้นั้นติดตัวไปข้ามภพข้ามชาติ

บรรยาการการนั่งสมาธิร่วมกัน ณ บ้านธรรมประสิทธิ์นั้น ทุกคนที่มานั่งสมาธิไม่ว่าชายหรือหญิง จะนั่งรวมกันบนชั้นสองของบ้าน ส่วนชั้นล่างจะเป็นที่ทำอาหาร รับประทานอาหารและเก็บข้าวของต่างๆ เมื่อคุณยายเห็นวี่แววว่าจะเกิดเรื่องขู้สาวขึ้น ท่านจะสั่งสอนเป็นการใหญ่ เพราะปรารถนาจะให้ลูกศิษย์ประพาศพรหมจรรย์ และเป็นกำลังในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาต่อไป นอกจากนี้ท่านยังสั่งให้แยกกันนั่งระหว่างหญิงกับชาย เพื่อขจัดต้นตอคือความใกล้ชิดสนิทสนม อันจะนำไปสู่เรื่องขู้สาว ซึ่งเป็นผลเสียต่อการปฏิบัติธรรม คำสั่งนี้ได้กลายเป็นกฎระเบียบในการจัดที่นั่งของสาธุชนที่มาปฏิบัติธรรม ณ วัดพระธรรมกาย ในเวลาต่อมา

